

DERINIMO PAŽYMA

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽVALGYBOS ĮSTATYMO NR. VIII-1861 2, 5, 9, 13, 15, 18, 26, 29, 30, 31, 32, 37, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 49, 50, 53, 54, 58, 59, 60, 62, 63, 64, 65, 68, 70 STRAIPSNIŲ, PRIEDO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 2 PRIEDU ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-1603, LIETUVOS RESPUBLIKOS KRIMINALINĖS ŽVALGYBOS ĮSTATYMO NR. XI-2234 6 IR 7 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-1604, LIETUVOS RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ NUSIŽENGIMŲ KODEKSO 393, 557¹ IR 589 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-1605, LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS POLITIKŲ IR VALSTYBĖS PAREIGŲNŲ DARBO APMOKĖJIMO ĮSTATYMO NR. VIII-1904 2, 3 STRAIPSNIŲ IR PRIEDĖLIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-1606“ PROJEKTO

Suinteresuotos institucijos, į kurių pastabas ir pasiūlymus neatsižvelgta	Suinteresuotų institucijų ir asmenų pastabos ir pasiūlymai, į kuriuos neatsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies	Argumentai, kodėl neatsižvelgta arba tik iš dalies atsižvelgta į suinteresuotų institucijų ir asmenų pastabas ir pasiūlymus
Lietuvos bankų asociacijos 2022-06-03 raštas Nr. 03/01	Žvalgybos įstatymo pakeitimo 4 straipsnyje siūloma pripažinti netekusiu galios Žvalgybos įstatymo 13 straipsnio 1 dalies 6 punktą. Šio pakeitimo esmė yra tai, jog žvalgybos tikslais žvalgyboms institucijoms būtų suteikiama teisė <u>be teismo sankcijos</u> gauti informaciją iš finansų įmonių ir kredito įstaigų apie asmens jau atliktas ūkines, finansines operacijas, finansinių ir (ar) mokėjimo priemonių panaudojimą ir kitą žvalgybos institucijų veiklai reikalinga informaciją ¹ . Nors Žvalgybos įstatyme vis dar paliekamas reikalavimas gauti teismo sankciją tokių finansinių operacijų stebėjimui ar mokėjimo priemonių panaudojimui ar kitos informacijos gavimui realiu laiku, vis dėlto, Žvalgybos įstatymo pakeitimo 4 straipsniu sukuriamos teisinės prielaidos gauti tokią pačią informaciją šiek tiek vėliau (ne realiu laiku). Akivaizdu, kad tokia išimtimi iš esmės atveriamas	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Teisė <i>be teismo sankcijos</i> gauti banko paslaptį sudarančią informaciją šiuo metu suteikta <i>plačiam ratui institucijų</i>, tokių kaip mokesčių administravimo, vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų nagrinėjimo ne teismo tvarka, pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos funkcijas vykdančios institucijos, taip pat notarams, antstoliams ir kitoms. Šių institucijų sąrašas nurodytas nuo 2015 m. įsigaliojusioje Lietuvos Respublikos bankų įstatymo 55 str. 6 d. redakcijoje.</p> <p>Pažymėtina, kad Bankų įstatymo Nr. IX-2085 55 str. pakeitimo įstatymo (t. y. įtvirtinusio nuo 2015 m. įsigaliojusio 55 str. redakciją) aiškinamajame rašte buvo atkreiptas dėmesys, kad kredito įstaigoms labai sunku įvertinti gaunamų prašymų suteikti informaciją teisinį pagrindą, nes nuostatos, kurios suteikia teisę gauti banko paslaptį sudarančią informaciją, yra ne viename, o daugelyje įstatymų ir šios nuostatos yra skirtingos. Todėl vienas iš Bankų įstatymo 55 str. (reglamentuojančio banko paslaptį) pakeitimo tikslų buvo nurodytas siekis Bankų įstatyme <i>apibrėžti atvejus</i>,</p>

	<p>kelias žvalgybos institucijoms be teisminės valdžios kontrolės (teismo sankcijos informacijos rinkimui) gauti banko paslaptį sudarančią informaciją, nes analogišką informaciją jau be teismo sankcijos galima būtų gauti šiek tiek vėliau.</p> <p>Pritariame Seimo Teisės departamento išvada dėl Žvalgybos įstatymo pakeitimo atitikties Konstitucijai ir kitiems Lietuvos Respublikos teisės aktams. Žvalgybos įstatymo pakeitimo 4 straipsnis prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 22 straipsnio 3 daliai, pagal kurią informacija apie privatų asmens gyvenimą gali būti renkama tik motyvuotu teismo sprendimu.</p> <p>Norime atkreipti Jūsų dėmesį, kad iš esmės analogiška Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtinta žmogaus privatumo apsauga yra garantuojama ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 ir 8 straipsniuose, taigi <u>siūloma Žvalgybos įstatymo pakeitimo 4 straipsnio nuostata taip pat būtų ir Europos Sąjungos teisės pažeidimas</u>. Šiame kontekste atkreiptinas dėmesys ir į 2020 m. liepos 16 d. Europos Teisingumo Teismo sprendime Nr. C 311/18 (žinomame kaip <i>Schrems II</i> byla³) <i>inter alia</i> analizuojamą problematiką, kokios yra ribos tarp asmens teisės į privatumą, bei žvalgybos institucijų intereso gauti prieigą prie tokios informacijos visuomenės saugumo užtikrinimo tikslais. Sprendime pažymima, kad asmens teisės į privatumą ribojimas iš esmės yra teisėtas ir pateisinamas tik teisės aktuose užtikrinant tokio ribojimo proporcingumą siekiamiems</p>	<p><i>kada bankas privalės banko paslaptį sudarančią informaciją atskleisti be teismo nutarties</i>. Tarp pastarųjų institucijų buvo nurodytos ir žvalgybos institucijos, t. y. įstatymų leidėjas aiškiai išreiškė poziciją, kad banko paslaptį sudarančios informacijos teikimas žvalgybos institucijoms be teismo sankcijos yra proporcingas, atsižvelgiant į žvalgybos institucijų vykdomus uždavinius. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad Žvalgybos įstatymo 13 str. 1 d. 6 p. nebuvo pakeistas, žvalgybos institucijos privalo gauti teismo sankciją ne tik gaunant banko paslaptį sudarančią informaciją iš kredito įstaigų, bet ir iš kitų juridinių asmenų gaunant informaciją apie bet kokiais ūkines, finansines operacijas ar finansinių ir (ar) mokėjimo priemonių panaudojimą.</p> <p>Atkreiptinas dėmesys, kad kitų valstybės institucijų veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose taip pat įtvirtinta valstybės institucijų teisė gauti informaciją iš kredito įstaigų be teismo sankcijų, pavyzdžiui, Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos įstatymo 8 str. 1 d. 2 p., Lietuvos Respublikos finansinių nusikaltimų tyrimų tarnybos įstatymo 11 str. 1 d. 3 p. ir kt. Kaip ne kartą yra akcentavę teismai, nacionalinis saugumas – didžiausia vertybė, todėl institucijoms, kurių pagrindinis uždavinys yra susijęs su šio gėrio užtikrinimu, turi būti suteikiami patys efektyviausi veiklos metodai, suteikiantys galimybę efektyviai ir laiku reaguoti į galimas grėsmes ir rizikas. Vienas iš tokių įrankių – teisė operatyviai gauti informaciją, būtiną žvalgybos veiklai vykdyti, įskaitant ir informaciją apie ūkines, finansines operacijas ar banko paslaptį sudarančią informaciją.</p> <p>Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, siūlytina <i>suvienodinti Žvalgybos įstatymo nuostatas su Bankų įstatymo nuostatomis</i>, Žvalgybos įstatyme panaikinant įpareigojimą gauti teismo sankciją dėl informacijos iš kredito įstaigų gavimo. Projektu nesiūloma suteikti žvalgybos institucijoms platesnių įgaliojimų nei numatyta Bankų įstatyme ar panaikinti Žvalgybos įstatymo 13 str. 1 d. 5 p. įtvirtintą reikalavimą gauti teismo nutartį, kai</p>
--	--	---

	<p>tikslams, bei efektyvią asmens teisę ginti savo pažeistas teises teisme (pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį Žvalgybos kontrolieriaus <i>ex post</i> vykdoma žvalgybos institucijos reikalavimo pateikti informaciją teisėtumo kontrolė, nebūtų laikoma efektyviu tokios teisės įgyvendinimo būdu, juo labiau, kad asmuo sužinotų apie tokį reikalavimą geriausiu atveju tik jau jį įvykdžius). Iš esmės liberalesnis nei Europos Sąjungos yra Jungtinių Amerikos Valstijų (toliau - JAV) teisinis režimas, <u>suteikiantis teisę be efektyvios ir individualizuotos teismo sankcijos gauti prieigą prie asmens duomenų</u>. Šis režimas sudarė pagrindą Europos Teisingumo Teismui konstatuoti, kad JAV teisės aktai numato žemesnį nei Europos Sąjungos teisės standartą į privatumą, o esant tokiam neatitikimui duomenų perdavimas į JAV prieštarauja Bendrojo duomenų apsaugos reglamento (toliau - BDAR) reikalavimams. Žvalgybos įstatymo pakeitimo 4 straipsniu kaip tik de facto ir būtų sukuriama panaši į JAV žvalgybos institucijų turima teisė <i>iš esmės išvengti teisminės valdžios kontrolės</i>, neužtikrinant institucijų teisės gauti informacijos proporcingumo (sukuriamos prielaidos institucijų piktnaudžiavimui savo teisėmis, nenumatant efektyvios kontrolės sistemos). Vadinas, gali susidaryti situacija, kai viena iš ES narių (Lietuva) vienašališkai nuspręstų sumažinti ES teisės aktų garantuojamą teisę į privatumą standartą (konstatavus tokį faktą Europos Teisingumo Teisme būtų galima kelti klausimą ar kitos ES šalys ir jose veikiantys</p>	<p>siekiami realiu laiku stebėti ir fiksuoti finansines operacijas. Toks Projekte numatytas reglamentavimas atitiktų ne tik teisėkūros sistemiškumo principą, tačiau, atsižvelgiant į žvalgybos institucijų vykdomus uždavinius, būtų visiškai proporcingas žmogaus teisių apsaugos aspektu. Tuo labiau, kad teisės aktai įtvirtina efektyvią žvalgybos institucijų gautos informacijos apsaugą bei kontrolę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>Institucijų vidaus kontrolė</u> – prieiga prie bet kokios žvalgybos institucijos gautos informacijos galima tik esant teisėtam pagrindui, susipažinimas su informacija fiksuojamas, duomenys saugomi, vykdoma kontrolė. 2. <u>Išorinė kontrolė</u> – <i>žvalgybos kontrolieriams</i> suteikti platūs įgaliojimai, skirti užtikrinti žvalgybos institucijų veiklos teisėtumo priežiūrą. <p>Siūlomos nuostatos <i>atitinka kitų užsienio valstybių praktiką</i> – teisę žvalgybos institucijoms gauti banko paslaptį sudarančią informaciją numato ir kitų valstybių teisės aktai, pvz., Švedijoje, Estijoje, Suomijoje.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, siūlomas teisinis reglamentavimas nesudaro prielaidų Lietuvos Respublikos Konstitucijos pažeidimui.</p> <p>Taip pat pažymėtina, kad, vadovaujantis Žvalgybos įstatymo 16¹ str. 1 ir 2 dalimis, žvalgybos institucijos renkamus asmens duomenis tvarko nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais. Šiais tikslais asmens duomenys tvarkomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos asmens duomenų, tvarkomų nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas, bausmių vykdymo arba nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, teisinės apsaugos įstatymu (toliau – Asmens duomenų, tvarkomų teisėsaugos ar nacionalinio saugumo tikslais, įstatymas), kuris įgyvendina 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių</p>
--	--	---

	<p>subjektai galėtų laisvai perduoti ir tvarkyti ES piliečių duomenis Lietuvoje, kaip tai leidžiama pagal BDAR, preziumuojant, kad visos ES šalys narės laikosi ES teisės aktų ir užtikrina vienodas teises į privatumą).</p> <p>Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytą, manytume, kad:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Žvalgybos įstatymo pakeitimo įstatymo 4 straipsnis neatitinka Lietuvos Respublikos Konstitucijos 22 straipsnio 3 daliai; 2. Žvalgybos įstatymo pakeitimo 4 straipsnį ir jo atitiktį Bendrojo duomenų apsaugos reglamento bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 ir 8 straipsnių nuostatomis būtų tikslinga įvertinti gavus Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos, kaip kompetentingos valstybės institucijos asmens duomenų tvarkymo klausimais, nuomonę. 	<p>vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, kad Žvalgybos įstatymo pakeitimo įstatymo projektu nesiūloma suteikti žvalgybos institucijoms platesnių įgaliojimų tvarkyti asmens duomenis nei šiuo metu tai leidžia tiek Bankų, tiek Žvalgybos įstatymai, o tik siekiama suvienodinti šių įstatymų nuostatas, Žvalgybos įstatymo pakeitimo projekto netikslinga teikti derinti Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai.</p>
<p>Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2022-06-06 raštas Nr. 12-01-1021</p>	<p>Pažymime, kad, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos nuostatų įgyvendinimo plano 9.3.2 papunktyje numatytą veiksmą „Parengti ir priimti valstybės tarnybos pertvarkos koncepciją įgyvendinantį Valstybės tarnybos įstatymą, kurio nuostatos padėtų supaprastinti žmoniškųjų išteklių valdymą valstybės tarnyboje, padarytų jį lankstesnį ir motyvuotą“ ir siekiant parengti viešojo sektoriaus institucijų vadovų darbo apmokėjimą reglamentuojančių teisės aktų pakeitimus, Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2022 m. kovo 17 d. įsakymu Nr. 1V-209 „Dėl darbo grupės sudarymo“ sudaryta darbo grupė sistemiškai peržiūrėjo viešojo sektoriaus institucijų vadovų atlygius bei parengė ir Lietuvos Respublikos Seimui pateiks Lietuvos Respublikos valstybės</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Žvalgybos pareigūnų atlyginimų peržiūrėjimo nukėlimas turėtų neigiamą poveikį žvalgybos institucijų personalo komplektavimui ir veiklos efektyvumui, o kartu, atsižvelgiant į žvalgybos institucijų tikslus ir uždavinius, veiklos specifiškumą – keltų rizikas nacionalinio saugumo interesams. Įstatymo projekto aiškinamajame rašte įvardytos žmoniškųjų išteklių problemos, kylant infliacijai ir privačiam sektoriui didinant atlyginimus, tik aštrės ir neleis tinkamai užtikrinti žvalgybos institucijoms priskirtų uždavinių įgyvendinimo, todėl siūlytina tęsti Seime registruoto įstatymo projekto svarstymą ir neatidėti žvalgybos institucijų žmoniškųjų išteklių valdymo problemų, su kuriomis susiduriama jau dabar, sprendimo. Atsižvelgiant į tai, nutarimo projekte siūloma tikslinti Žvalgybos įstatymo pakeitimo įstatymo projektą, suderinant jo nuostatas su Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2022 m. kovo 17 d. įsakymu Nr. 1V-209 „Dėl darbo grupės sudarymo“ sudarytos darbo grupės parengtu</p>

	<p>tarnybos įstatymo Nr. VIII-1316 pakeitimo įstatymo projektą bei kitų viešojo sektoriaus institucijų vadovų darbo apmokėjimą reglamentuojančių teisės aktų pakeitimus, taip pat Lietuvos Respublikos valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatymo Nr. VIII-1904 pakeitimo įstatymo projektą, kuriuo sistemiškai didinamas valstybės pareigūnų darbo užmokestis. Todėl manome, kad Įstatymo projektas neturėtų būti svarstomas iki tol, kol nebuvo priimti šių teisės aktų pakeitimai.</p>	<p>Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1316 pakeitimo įstatymo projektu.</p>
<p>Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos 2022-07-15 raštas Nr. (10.16Mr-11) STAP-585</p>	<p>1. Įstatymo projekto 18 straipsniu keičiamo Įstatymo 45 straipsnio 3 dalyje siūloma numatyti, kad „žvalgybos pareigūnų paros ir suminė savaitės tarnybos trukmė nėra apribota ir priklauso nuo tarnybos poreikių, tačiau paprastai garantuojama vienuolikos valandų kasdienio nepertraukiamojo poilsio tarp darbo dienų trukmė ir trisdešimt penkių valandų nepertraukiamojo poilsio per septynių paeiliui einančių dienų laikotarpį trukmė, o jeigu žvalgybos pareigūno darbo dienos (pamainos) trukmė yra dvidešimt keturios valandos – dvidešimt keturių valandų nepertraukiamojo poilsio tarp darbo</p>	<p>1. Neatsižvelgta.</p> <p>2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88/EB „Dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų“ (toliau – Direktyva) 1 straipsnio 3 dalis nustato, kad Direktyva taikoma visoms Direktyvos 89/391/EEB 2 straipsnyje apibrėžtoms veiklos sritims, viešoms ir privačioms, nepažeidžiant Direktyvos 14, 17, 18 ir 19 straipsnių. O Direktyvos 89/391/EEB 2 straipsnio 2 dalis nustato, kad ji netaikoma toms sritims, kurių ypatumai, būdingi tam tikrai specifinei valstybės tarnybos veiklai, tokiai kaip ginkluotosios pajėgos ir policija, arba tam tikrai specifinei veiklai civilinės saugos srityje, neišvengiamai jai prieštarauja. Žvalgybos institucijų veikla ir yra specifinė veikla, kuriai Direktyvos</p>

	<p>dienų (pamainų) trukmė. Esant tarnybiniam būtinumui, kai reikia užtikrinti tarnybinių užduočių įgyvendinimą, žvalgybos pareigūnui gali būti pavesta vykdyti užduotis jam priklausančio nepertraukiamojo poilsio metu, už šį laiką kompensuojant laisvu nuo tarnybos laiku žvalgybos institucijos vadovo nustatyta tvarka.“.</p> <p>Atsižvelgiant į 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų nuostatas, Įstatymo 45 straipsnio 3 dalis tikslintina, aiškiai numatant garantuojamą poilsio laiką (minimalus 11 valandų nepertraukiamo kasdienio poilsio laikas per parą (pagal direktyvos 3 straipsnį) bei 35 valandų nepertraukiamo savaitės poilsio laikas (pagal direktyvos 5 straipsnį) – per kiekvieną septynių dienų laikotarpį minimalus 24 valandų nepertraukiamo poilsio laikas kartu su direktyvos 3 straipsnyje nurodytu 11 kasdienio poilsio valandų laiku). Išimtys gali būti numatytos tik išskirtiniais atvejais (pagal direktyvos 17 straipsnio reikalavimus). Todėl šis Įstatymo projekto pakeitimas turėtų būti peržiūrėtas ir patikslintos direktyvos nuostatų leidžiamos išimtys, kada garantuojamo kasdienio ir savaitės nepertraukiamojo poilsio laiko gali būti nesilaikoma.</p> <p>2. Taip pat atkreiptinas dėmesys, kad atsižvelgiant į Aštuonioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos nuostatų įgyvendinimo plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2021 m. kovo 10 d. nutarimu Nr. 155 „Dėl Aštuonioliktosios Lietuvos</p>	<p>nuostatos neturėtų būti taikomos.</p> <p>Be to, patikslinti Įstatymo projektą numatant konkrečias išimtis, kuomet nepertraukiamojo poilsio laiko gali būti nesilaikoma, nėra galimybių ir netikslinga, kadangi žvalgybos, kaip nacionalinio saugumo užtikrinimo, veiklos iš anksto suplanuoti, numatyti nacionaliniam saugumui grėsmę keliančių procesų neįmanoma, o numatyta sąlyga – esant tarnybiniam būtinumui, kai reikia užtikrinti tarnybinių užduočių įgyvendinimą – yra pakankama. Pažymėtina tai, kad už tarnybą garantuojamo nepertraukiamojo poilsio metu žvalgybos pareigūnams būtų kompensuojama laisvu nuo tarnybos laiku.</p> <p>2. Atsižvelgta iš dalies. Žr. prie Finansų ministerijos pastabos.</p>
--	---	--

	<p>Respublikos Vyriausybės programos nuostatų įgyvendinimo plano patvirtinimo“, 9.3.2 papunktyje numatytą veiksmą „Parengti ir priimti valstybės tarnybos pertvarkos koncepciją įgyvendinantį Valstybės tarnybos įstatymą, kurio nuostatos padėtų supaprastinti žmoniškųjų išteklių valdymą valstybės tarnyboje, padarytų jį lankstesnį ir motyvuotą“ ir siekiant parengti viešojo sektoriaus institucijų vadovų darbo apmokėjimą reglamentuojančių teisės aktų pakeitimus, Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2022 m. kovo 17 d. įsakymu Nr. 1V-209 „Dėl darbo grupės sudarymo“ sudaryta darbo grupė sistemiškai peržiūrėjo viešojo sektoriaus institucijų vadovų atlygius bei parengė ir Lietuvos Respublikos Seimui artimiausiu metu pateiks Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1316 pakeitimo įstatymo projektą bei kitų viešojo sektoriaus institucijų vadovų darbo apmokėjimą reglamentuojančių teisės aktų pakeitimus, taip pat Lietuvos Respublikos valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatymo Nr. VIII-1904 pakeitimo įstatymo projektą, kuriuo sistemiškai didinamas valstybės pareigūnų darbo užmokestis. Priėmus Seimui šiuos pakeitimus, bus analogiškai peržiūrimos likusių viešojo sektoriaus darbuotojų (taip pat ir žvalgybos pareigūnų) darbo apmokėjimo nuostatos. Todėl manome, kad kol nepriimti šių teisės aktų pakeitimai, Įstatymo projektas ir su juo susiję Nutarimo projekte nurodyti įstatymų projektai neturėtų būti svarstomi.</p>	
--	--	--

